

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 marca 1973 r.

w sprawie udzielania przedsiębiorstwom gospodarki komunalnej dopłat budżetowych oraz przeznaczania przez te przedsiębiorstwa zysku ze świadczenia na rzecz ludności usług pralniczych i farbiarskich.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) i art. 46 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) oraz § 42 i 47 pkt 2 uchwały nr 53 Rady Ministrów z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń (Monitor Polski Nr 14, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) uchwałę, należy przez to rozumieć uchwałę nr 53 Rady Ministrów z dnia 9 marca 1973 r. w sprawie gospodarki finansowej objętych planowaniem terenowym państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń (Monitor Polski Nr 14, poz. 85),
- 2) przedsiębiorstwie, należy przez to rozumieć:
  - a) przedsiębiorstwo gospodarki komunalnej,
  - b) wielobranżowe przedsiębiorstwo gospodarki komunalnej,
  - c) wielobranżowe przedsiębiorstwo gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
- 3) zjednoczeniu, należy przez to rozumieć zjednoczenie przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej w miastach wyłączonych z województw lub wojewódzkie zrzeszenie przedsiębiorstw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
- 4) organie finansowym, należy przez to rozumieć wydział (referat) finansowy prezydium rady narodowej, której przedsiębiorstwo podlega, przewodniczącego prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu, w którym nie utworzono referatu (wydziału) finansowego, oraz naczelnika gminy (miasta i gminy),
- 5) wydziale gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, należy przez to rozumieć dysponenta głównego części budżetu terenowego prezydium rady narodowej, której przedsiębiorstwo podlega, przewodniczącego prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu, w którym nie utworzono referatu (wydziału) gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, oraz naczelnika gminy (miasta i gminy).

§ 2. 1. Jeżeli obowiązujące opłaty i stawki taryfowe nie pokrywają planowanych kosztów własnych świadczonych usług (wyrobów), powiększonych o podatek obrotowy i marżę zysku, przedsiębiorstwo otrzymuje na wyrównanie różnicy odpowiednią dopłatę z budżetu.

2. Wysokość dopłaty budżetowej ustalana jest przy uchwalaniu planu i budżetu właściwej rady narodowej i powinna uwzględniać łącznie wszelkie formy działalności podstawowej przedsiębiorstwa.

3. Dopłata budżetowa powinna zapewniać planowaną marżę zysku w wysokości 2,7%.

4. Zmiana w ciągu roku wysokości planowanej dopłaty budżetowej może nastąpić wskutek zmiany rentowności

przedsiębiorstwa spowodowanej warunkami od niego niezależnymi.

5. Przedsiębiorstwo otrzymuje z wydziału gospodarki komunalnej i mieszkaniowej ogólną kwotę planowanych dopłat budżetowych na zadania określone w planie rocznym, stanowiące podstawę ustalania dopłat. Dopłaty budżetowe podlegają zróżnicowaniu w okresach kwartalnych zależnie od sezonowości usług występującej w poszczególnych kwartałach. Zróżnicowanie dopłat następuje na podstawie zatwierdzonego planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa.

6. Zwiększenie w ciągu roku wysokości planowanej dopłaty budżetowej z tytułu przekroczenia planu usług deficytowych przedsiębiorstwa uzależnia się od przyznania przez prezydium rady narodowej lub naczelnika gminy (miasta i gminy) dodatkowej dopłaty.

7. Jeżeli zaplanowana w budżecie roczna suma dopłat budżetowych nie wystarcza na pokrycie należnych dopłat wskutek przekroczenia za zgodą prezydium rady narodowej lub naczelnika gminy (miasta i gminy) planu świadczonych usług, przedsiębiorstwo do czasu otrzymania dopłaty budżetowej może otrzymać pożyczkę ze środków funduszu rezerwowego zjednoczenia (§ 27 ust. 1 pkt 9 uchwały), a w razie braku środków tego funduszu może korzystać z kredytu bankowego na zasadach ustalonych przez bank finansujący.

§ 3. Wysokość dopłaty budżetowej powinna być ustalana:

- 1) w jednobranżowych przedsiębiorstwach wodociągów i kanalizacji — w stosunku do 1 m³ sprzedanej wody,
- 2) w jednobranżowych przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej — w stosunku do przebiegu wozu na trasie o długości jednego kilometra, zwanego dalej „jednostką przebiegu”,
- 3) w innych przedsiębiorstwach gospodarki komunalnej — proporcjonalnie do wartości sprzedaży świadczeń w ramach działalności podstawowej.

§ 4. 1. W terminie do dnia 7 każdego miesiąca przedsiębiorstwo otrzymuje zaliczkowo jedną trzecią planowanej na kwartał dopłaty budżetowej.

2. W kwartalnych i rocznych sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwo wykazuje dopłaty budżetowe należne za dany okres sprawozdawczy. W terminie 7 dni od daty sporządzenia kwartalnego i rocznego sprawozdania finansowego wydział gospodarki komunalnej i mieszkaniowej przekazuje różnicę należnych przedsiębiorstwu dopłat budżetowych.

3. Przy ustalaniu i rozliczaniu należnych dopłat budżetowych przedsiębiorstwo sporządza raz na kwartał zestawienie na formularzach według wzoru Min. Fin. nr 2093, 2094, 2095.

4. Jeżeli przekazane przedsiębiorstwu zaliczkowo dopłaty budżetowe przekraczają kwotę należnych dopłat, organ finansowy zalicza nadpłacone kwoty na poczet okre-

su następnego lub zażąda zwrotu tych kwot w określonym terminie.

§ 5. 1. W razie nieotrzymania dopłaty budżetowej w terminie określonym w § 4 przedsiębiorstwo może otrzymać pożyczkę ze środków funduszu rezerwowego zjednoczenia (§ 27 ust. 1 pkt 9 uchwały).

2. W razie otrzymania dopłaty budżetowej przedsiębiorstwo obowiązane jest dokonać w ciągu 5 dni spłaty pożyczki, o której mowa w ust. 1.

§ 6. Organ finansowy może wstrzymać przekazanie należnych dopłat budżetowych przedsiębiorstwu, które nie złożyło rozliczenia i nie dokonało wpłaty w obowiązującym terminie.

§ 7. 1. W przedsiębiorstwie wodociągów i kanalizacji do ustalenia i rozliczenia należnej przedsiębiorstwu w okresie sprawozdawczym dopłaty budżetowej do 1 m³ sprzedanej wody (wzór Min. Fin. nr 2093) przyjmuje się:

- 1) w planie — ilość m³ wody planowanej do sprzedaży, pomnożoną przez kwotę stanowiącą różnicę między planowanym jednostkowym kosztem własnym sprzedaży świadczeń w ramach działalności podstawowej, zwiększonym o 2,7% marży zysku, a planowaną średnią ceną sprzedaży,
- 2) w wykonaniu — sprzedaną ilość m³ wody, pomnożoną przez planowaną kwotę dopłaty budżetowej do 1 m³ wody.

2. Przez planowaną średnią cenę sprzedaży należy rozumieć ogólną wartość planowanej sprzedaży świadczeń w ramach działalności podstawowej bez dopłaty budżetowej, podzieloną przez ilość m³ wody planowanej do sprzedaży.

3. Planowany jednostkowy koszt własny sprzedaży ustala się dzieląc sumę planowanych na dany okres kosztów wszystkich form działalności podstawowej łącznie, zwiększonych o 2,7% marży zysku, przez ilość m³ wody planowanej do sprzedaży w tym samym okresie. Należne przedsiębiorstwu dopłaty budżetowe za okres sprawozdawczy oblicza się od początku roku do ostatniego dnia okresu sprawozdawczego i zmniejsza się je o dopłaty za poprzednie kwartały.

§ 8. W przedsiębiorstwie komunikacji miejskiej podstawą do ustalania i rozliczania dopłaty budżetowej jest plan jednostek przebiegu opracowany według wzoru Min. Fin. nr 2095 i zatwierdzony przez jednostkę nadrzędną.

§ 9. 1. W planie, o którym mowa w § 8, należy dla poszczególnych trasek wyodrębnić, w granicach ogólnej liczby jednostek przebiegu, jednostki przebiegu wykonywane przez wozy dodatkowe w godzinach największego nasilenia ruchu (godziny szczytu).

2. Przez poszczególne trasek należy rozumieć trasek tramwajową, autobusową, trolejbusową, taksówkową osobową, taksówkową bagażową i mikrobusową.

3. Szczegółowe określenie jednostek przebiegu i zasady ich planowania oraz zasady opracowywania rozkładów jazdy dla poszczególnych trasek ustalają odrębne przepisy.

§ 10. 1. W celu obliczenia planowanej dopłaty budżetowej w poszczególnych trasekach należy od kwoty planowanych kosztów, zwiększonych o 2,7% marży zysku, odjąć planowaną wartość sprzedaży.

2. W trasekach deficytowych oraz w trasekach wykazujących rentowność poniżej 2,7% różnica, o której mowa w ust. 1, stanowi planowaną dopłatę budżetową.

3. W trasekach wykazujących rentowność powyżej 2,7% różnica, o której mowa w ust. 1, stanowi część zysku, o którą należy zmniejszyć planowaną dopłatę budżetową dla trasek deficytowych.

4. Planowana dopłata budżetowa do całokształtu działalności podstawowej przedsiębiorstwa stanowi sumę dopłat budżetowych w trasekach deficytowych, zmniejszoną o część zysku, o której mowa w ust. 3.

§ 11. W celu rozliczenia planowanej dopłaty budżetowej w poszczególnych trasekach przedsiębiorstwo ustala:

- 1) planowaną dopłatę do jednostki przebiegu — wynikającą z podzielenia ogólnej sumy planowanej dopłaty dla określonej traseki przez planowaną do wykonania liczbę jednostek przebiegu,
- 2) planowany koszt jednostki przebiegu — wynikający z podzielenia planowanych kosztów określonej traseki, zwiększonych o 2,7% marży zysku, przez liczbę planowanych jednostek przebiegu.

§ 12. 1. Niewykonanie zaplanowanych jednostek przebiegu przez wozy całodzienne i w godzinach szczytu przez wozy dodatkowe w trasekach objętych planowaną dopłatą budżetową stanowi podstawę do zmniejszenia w przedsiębiorstwie planowanej dopłaty budżetowej.

2. Kwotę, o którą należy zmniejszyć planowaną dopłatę budżetową, oblicza się mnożąc liczbę jednostek przebiegu nie wykonanych przez wozy całodzienne i w godzinach szczytu przez wozy dodatkowe przez planowaną dopłatę do jednostki przebiegu w każdej trasece.

§ 13. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo przekroczy zaplanowaną liczbę jednostek przebiegu w trasece planowo deficytowej, może otrzymać dodatkową dopłatę budżetową:

- 1) na jednostki przebiegu wykonane ponad plan przez wozy całodzienne w wysokości planowanej dopłaty budżetowej do jednostki przebiegu,
- 2) na jednostki przebiegu wykonane ponad plan przez wozy dodatkowe w godzinach szczytu w wysokości planowanego kosztu jednostki przebiegu (§ 11 pkt 2).

2. Kwotę dodatkowej dopłaty budżetowej oblicza się mnożąc:

- 1) liczbę wykonanych jednostek przebiegu wozów całodziennych przez planowaną dopłatę budżetową do jednostki przebiegu,
- 2) liczbę wykonanych jednostek przebiegu wozów dodatkowych przez planowany koszt jednostki przebiegu.

3. Dopłaty dodatkowe nie mogą występować w trasece taksówkowej.

§ 14. Jeżeli przedsiębiorstwo wykona w trasekach objętych planowaną dopłatą budżetową dodatkowe jednostki przebiegu w jednych trasekach i jednocześnie nie wykona planu jednostek przebiegu w innych trasekach, wówczas ustala się:

- 1) dodatkową dopłatę za dodatkowe jednostki przebiegu (§ 13),
- 2) kwotę z tytułu niewykonania planu jednostek przebiegu (§ 12),
- 3) różnicę między dodatkową dopłatą a kwotą z tytułu niewykonania planu jednostek przebiegu, przy czym różnica ta stanowi bądź zmniejszoną dodatkową dopłatę budżetową, bądź — gdy kwota za niewykonanie jednostek przebiegu jest większa od dodatkowej dopłaty

ty — sumę, o którą należy zmniejszyć planowaną dopłatę budżetową.

§ 15. 1. Podstawą do ustalenia i rozliczenia należnej przedsiębiorstwu w okresie sprawozdawczym dopłaty budżetowej, obliczonej proporcjonalnie do wartości sprzedaży (§ 3 pkt 3), jest kwota planowanej dopłaty budżetowej za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego (wzór Min. Fin. nr 2094).

2. Planowaną kwotę dopłaty budżetowej otrzymuje się przez odjęcie od planowanych kosztów własnych sprzedaży działalności podstawowej, zwiększonych o 2,7% marży zysku, planowanej na ten sam okres wartości sprzedaży działalności podstawowej z uwzględnieniem przepisu § 16 ust. 3 pkt 2. Otrzymaoną w ten sposób dopłatę budżetową należy powiększyć o podatek obrotowy.

3. W celu ustalenia należnej dopłaty budżetowej za okres sprawozdawczy należy:

- 1) obliczyć planowaną stawkę dopłaty budżetowej na 1 zł sprzedaży, którą otrzymuje się przez podzielenie planowanej sumy dopłaty budżetowej bez podatku obrotowego za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego przez sumę wartości sprzedaży działalności podstawowej bez dopłaty budżetowej za ten sam okres,
- 2) pomnożyć sumę wartości sprzedaży działalności podstawowej podlegającej dopłacie budżetowej (§ 2 ust. 5 i 6) za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego przez stawkę planowanej dopłaty budżetowej na 1 zł wartości sprzedaży, wynikającą z obliczenia określonego w pkt 1.

Ustaloną dopłatę budżetową należy powiększyć o podatek obrotowy. Uzyskana w ten sposób kwota stanowi sumę należnej dopłaty budżetowej za okres od początku roku do końca okresu sprawozdawczego.

4. Sumę dopłaty budżetowej należnej za kwartał otrzymuje się przez odjęcie od kwoty ustalonej w sposób określony w ust. 3 kwot dopłat budżetowych należnych za poprzednie kwartały okresu sprawozdawczego.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwo nie przekazuje do budżetu zysku osiągniętego ze świadczenia na rzecz ludności usług pralniczych i farbiarskich pod warunkiem wyodrębnienia wyniku z tej działalności w ewidencji księgowej.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do działalności zakładów pralniczych i farbiarskich, wchodzących w skład przedsiębiorstw wielobranżowych.

3. Sprzedaż, koszt własny sprzedaży oraz wynik działalności, o której mowa w ust. 1 i 2, wyłącza się:

- 1) przy ustalaniu wskaźnika rentowności dla celów obliczania przez przedsiębiorstwo wpłat z zysku do budżetu (§ 6 ust. 3 pkt 2 uchwały),
- 2) przy ustalaniu i rozliczaniu dopłaty budżetowej, o której mowa w § 15.

§ 17. 1. Zysk, o którym mowa w § 16 ust. 1, może być przeznaczony w części na fundusz nagród dla pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy działalności usługowej świadczonej ludności, w pozostałej części na inwestycje służące rozwojowi tej działalności.

2. Zasady tworzenia funduszu nagród i gospodarowania tym funduszem określają odrębne przepisy.

§ 18. Organy finansowe sprawdzają prawidłowość rozliczeń przedsiębiorstw z tytułu dopłat budżetowych na podstawie rocznych zadań planowych przedsiębiorstw, rozliczeń kwartalnych i rocznych oraz wskaźników planów techniczno-ekonomicznych.

§ 19. 1. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 1970 r. w sprawie udzielania przedsiębiorstwom gospodarki komunalnej dopłat budżetowych (Monitor Polski z 1971 r. Nr 6, poz. 38).

2. Przepisy zarządzenia wymienionego w ust. 1 stosuje się do rozliczeń za rok 1972.

§ 20. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 1973 r.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

107

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 marca 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zakładów budżetowych.

Na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 13 grudnia 1971 r. w sprawie zakładów budżetowych (Monitor Polski z 1972 r. Nr 1, poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 8 ust. 3:
  - a) w pkt 10 dodaje się na końcu wyrazy „oraz dyrekcjach budownictwa rolniczego”;
  - b) dodaje się pkt 11 w brzmieniu: „11) biura pośrednictwa zamiany mieszkań”;
- 2) § 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„§ 9. 1. Po uchwaleniu budżetu Państwa przez Sejm i po ustaleniu szczegółowego podziału do-

chodów i wydatków budżetu centralnego ministerstwa ustalają kwoty wpłat do budżetu, dotacji z budżetu, osobowego i bezosobowego funduszu płac oraz funduszu honorariów:

- 1) dla zakładów budżetowych bezpośrednio podległych ministrowi,
  - 2) zbiorczo dla zakładów budżetowych podporządkowanych poszczególnym jednostkom organizacyjnym podległym ministrowi.
2. Jednostki nadrzędne, w granicach kwot ustalonych zbiorczo dla podporządkowanych im zakładów budżetowych, ustalają kwoty wpłat do budżetu, dotacji z budżetu, osobowego i bezosobowego funduszu płac oraz funduszu honorariów dla tych zakładów.